

۱۷۲۰۹۹

کتابخانه
کتابخانه

بسم الله الرحمن الرحيم

انقلاب در برابر گروهک‌ها

بررسی تاریخچه سیاسی گروهک‌های معاند و مخالف نظام در دهه ۱۳۶۰

www.ketab.ir

به قلم:

محمد جواد اخوان

انتشارات دیدمان

سرشناسه :	اخوان، محمدجواد، ۱۳۶۶ -
عنوان و نام پدیدآور :	انقلاب در برابر گروهک‌ها: بررسی تاریخچه سیاسی گروهک‌های معاند و مخالف نظام در دهه ۱۳۶۰/به قلم محمدجواد اخوان؛ [برای] اندیشکده برهان
مشخصات نشر :	تهران: دیدمان، ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهری :	۱۶۶ ص: ۲۱۷۵۰۱۳/۵۰ س.م.
شابک :	۹۷۸-۶۰۰-۹۷۲۷۵-۹-۹
وضعیت فهرست نویسی :	فیبآ
یادداشت :	کتابنامه: ص. [۱۶۲] - ۱۶۶.
عنوان دیگر :	بررسی تاریخچه سیاسی گروهک‌های معاند و مخالف نظام در دهه ۱۳۶۰.
موضوع :	ضد انقلاب و ضد انقلابین -- ایران
موضوع :	Counterrevolutionaries -- Iran
موضوع :	حزب‌های سیاسی -- ایران
موضوع :	Political parties -- Iran
موضوع :	ایران -- تاریخ -- جمهوری اسلامی. ۱۳۵۸ - ۱۳۶۸
موضوع :	Iran -- History -- Islamic Republic. ۱۹۷۹ - ۱۹۸۹
زده بندی کنگره :	۱۳۹۷ الف/۳ الف/۱۶۵۹ DSR
زده بندی دیویی :	۹۵۵/۰۸۳۰۷۲
شماره کتابشناسی ملی :	۵۲۹۵۳۳۱

www.ketab.ir

انتشارات دیدمان

عنوان:	انقلاب در برابر گروهک‌ها
نویسنده:	محمدجواد اخوان
شابک:	۹۷۸-۶۰۰-۹۷۲۷۵-۹-۹
نشر:	دیدمان
تاریخ انتشار:	زمستان ۱۴۰۰
نوبت چاپ:	سوم
شمارگان:	۶۰۰

www.DidemanBook.ir

تهران، خیابان انقلاب، بین خیابان فخر رازی و دانشگاه، ساختمان پارسا، واحد ۶۰۳

تلفن:	۰۲۱-۶۶۹۷۱۹۲۷
پست:	۱۰۰۰۲۸۷

کلیه حقوق این اثر متعلق به «انتشارات دیدمان» است و هرگونه نقل مطالب از آن صرفاً با ذکر منبع مجاز است.

فهرست

۱۰	مقدمه
۱۳	جبهه ملی
۲۷	نهضت آزادی ایران
۵۳	جنبش مسلمانان مبارز
۶۵	آرمان مستضعفین (سازمان رزمندگان پیشگام مستضعفین ایران)
۶۹	روند جدائی
۷۱	موحدین انقلابی
۷۳	حزب توده ایران
۹۹	سازمان چریک‌های فدایی خلق ایران
۱۲۵	سازمان پیکار در راه آزادی طبقه کارگر
۱۳۷	حزب رنجبران
۱۴۳	سازمان «راه کارگر»
۱۵۳	حزب دمکرات کردستان ایران
۱۶۱	کومله (سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان)
۱۶۵	اتحادیه کمونیست‌های ایران
۱۶۹	اتحاد چپ
۱۷۱	کتابنامه

مقدمه

انقلاب اسلامی ایران را باید ثمره حرکت مستمر امام خمینی (ره)، روحانیت مبارز و پیروی امت مسلمان از راه اسلام ناب و خط قرآن در مقابله با طاغوت دانست. این حرکت از حیث مبانی نظری و نیز نیروهای موثر در آن در تاریخ معاصر و بلکه انقلابات جهان بی سابقه و بی بدیل است.

تا پیش از وقوع انقلاب اسلامی، جهان معاصر با مفهومی به نام خیزش دینی بیگانه بود و اصولاً تحلیلهای ماتریالیستی جامعه شناختی منکر هرگونه احتما نقش آفرینی دین در تحولات سیاسی اجتماعی معاصر و آینده می شدند. اما انقلاب اسلامی روایت تازه ای از تزریق خون دینی در شریان های دنیا زنده پس از رنسانس بود. تا پیش از آن اصولاً خیزش های اجتماعی سیاسی با محوریت تفکر چپ و گرایشهای رادیکال مارکسیستی آغاز و دنبال می شد و محوریت دین امر تازه ای بود که درک و هضم آن بر بسیاری از تحلیلگران خارجی و داخلی ناممکن می نمود.

اولین جرقه های نهضت در فضایی کاملاً دینی و از بستر حوزه های علمیه و به رهبری امام (ره) خورد و استمرار و بازایی نهضت در سال ۱۳۵۶ نیز در اثر روشنگری های امام (ره) و با توجه به گرایش مذهبی ملت ایران رقم خورد.

در عین حال مخالفین رژیم شاه، تنها به جریان خط امام و روحانیون مبارز محدود نمی شد. طیفی وسیع از گروه و احزاب با مبانی فکری و گوناگون و متضاد و البته و انگیزه ها و روش های مختلف خود را در سلک مخالفین رژیم ستمشاهی

می دانستند. در یک سوی این طیف احزاب و جریانات چپ گرایی قرار داشتند که روش مبارزه را در بهره گیری از تضادها و دیالکتیک مارکسیستی جستجو می کردند. این گروهها که خود نیز دارای زیر طیف ها و انشعابات متعدد بودند چندان به گرایش های عمومی ملت (که برخاسته از اعتقادات دینی بود) به دنبال روشهای خود در مبارزه بودند و البته قَلتِ عده و عُدّه آن نشان از بیگانگی آنان با ملت بود.

در سوی دیگر این طیف لیبرال ها قرار داشتند که البته خود را پایبند به سلطنت و قانون اساسی مشروطه می دانستند و از اعلی حضرت (!) استدعا داشتند به جهت حفظ و بقای تاج و تخت (!) تنها به سلطنت بپردازند و حکومت را به مجلسین بسپارند! در این میان گروهی دیگر را نباید از نظر پنهان داشت و آن جریاناتی بودند که می کوشیدند با ترکیبی از علانی چپ یا راست گرایانه خویش با آموزه های دینی، رهیافتی جدید در سیاست و جامعه ارائه دهند تا بدین سان هم به زعم خویش از قافله پیشرفت و تمدن روز عقب نیفتند و هم خدام دین را به کلی به صندوقخانه فراموشی نسپارند. در نتیجه آنچه که اینان ارائه می نمودند سلبه ای جز التقاط نداشت.

در چنین شرایطی نهضت اسلامی ملت ایران به رهبری امام امت (ره) به پیروزی رسید و موجب سرنگونی کاخ ۲۵۰۰ ساله ستم شد و در بیان حال بود که تعیین نوع نظام جایگزین مهمترین مناقشه گروهها و جریان ها بود. در این مقطع ناگهان دهها گروه سیاسی که تا پیش از این وجود خارجی نداشته و یا قَلتِ عدد و برخوردار دستگاه امنیتی رژیم پهلوی رمقی از حیات برایشان باقی نگذاشته بود، سربرآورده و خواستار شراکت در حاکمیت جدید شدند.

با روشن شدن حکومت دینی به عنوان خواست ملت ایران گروهکهایی که علنا مرام از ضداسلامی برخوردار بودند به تخصم با انقلاب پرداختند و در گوشه کنار کشور به تحریک قومیت ها و تضعیف نظام مشغول شدند. اما گروهکهایی که ظاهر اسلامی خود را با چاشنی التقاط تا حدودی حفظ کرده بودند همچنان ادامه حیات دادند تا آن که پس از اراده نمایندگان ملت در عزل بنی صدر، ایشان که در قواره حامیان او ظاهر شده بودند دست به سلاح برده و جنگ مسلحانه بر علیه نظام و ملت به راه انداختند.